

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221011034
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7221011034.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Poprockou v trestnej veci obžalovanej K. K. stíhanej pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. apríla 2022 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovanú K. K., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E., E. XX/X spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 28.09.2021 sp. zn. 2Pv 410/2020/8803 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorý mala spáchať tak, že najmenej od 26.03.2019 každý týždeň v utorok v čase od 13,00 hod. do 15,00 hod. doposiaľ na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny za prítomnosti psychológa alebo odborného pracovníka neplní výkon neodkladného opatrenia vydaného Okresným súdom Košice II sp. zn. 27P 327/2015 zo dňa 15.03.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.03.2019 a ktorým bol neodkladne upravený styk otca Q. U., nar. XX.XX.XXXX s maloletou dcérou O..U., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý týždeň v utorok v čase od 13,00 hod. do 15,00 hod. na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny za prítomnosti psychológa alebo odborného pracovníka, pričom svojim konaním opakovane neumožnila otcovi styk s maloletou dcérou napriek tomu, že Okresný súd Košice II nariadil výkon uvedeného rozhodnutia uznesením sp. zn. 19Em 6/2019 a následne bola povinnej uznesením sp. zn. 19Em 6/2019 uložená pokuta vo výške 500,00 € a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice uložené zastaviť povinnej K. K. (vtedy U.) výplatu prídavku na maloleté dieťa O..U., nar. XX.XX.XXXX, čím tak dochádza k mareniu výkonu tohto neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veci starostlivosti súdu o maloletú, nakoľko skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodeného a svedkyne, prečítaním zápisníc o výsluchu obžalovanej a maloletej svedkyne z prípravného konania a listín.

Obžalovaná K. K. na hlavnom pojednávaní vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedala, že nie je pravdou to čo sa jej kladie za vinu, že najmenej od 26.03.2019 doposiaľ neumožnila poškodenému Q. U. styk s ich maloletou dcérou upravený neodkladným opatrením Okresného súdu Košice II zo dňa 15.03.2019, pretože styk na týždennej báze nebol realizovaný pre nezáujem na strane otca, pre odmietnutie stretnutí zo strany dcéry, ktorú na stretnutia s otcom vždy motivovala a na Referát poradensko - psychologických služieb ju vozila, aj keď jej to neodkladným opatrením uložené nebolo, tiež z dôvodu, že dcéra niekoľkokrát zo stretnutí ušla, prípadne z dôvodu pandemických opatrení. Po uvoľnení pandemických opatrení na jar 2021 sa styk otca s maloletou uskutočňoval do času kedy otec definitívne stratil záujem o tieto stretnutia.

Obžalovaná v ďalšom odoprela na hlavnom pojednávaní vypovedať, preto bola postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania zo dňa 29.03.2021. Do tejto vypovedala, že výkon neodkladného opatrenia vydaného súdom po zrušení zákazu styku otca s maloletou nikdy nemarila, pretože ho považovala za dobré riešenie, keďže otec maloletej by pre svoj alkoholizmus nebol schopný o dcéru sa postarať a stretnutia na referáte a za prítomnosti psychológa jej vyhovoval. Aj keď v zmysle neodkladného opatrenia nebola povinná dcéru na styk s otcom pripraviť, ani ju na úrad práce priviezt', robila tak, dcéru aktívne pripravovala, motivovala a vozila. V súlade s neodkladným opatrením sa podrobila psychologickému poradenstvu. Obvinená predložila e-mail pracovníčky úradu práce Z., podľa ktorého sa styk od nariadenia neodkladného opatrenia realizoval od marca 2019 do júla 2019, kedy otec stratil o tento záujem. Naďalej sa na úrade pravidelne ohľadom styku dcéry s otcom informovala a z jej iniciatívy sa styk po dlhšom čase uskutočnil dňa 09.06.2020. Predložila o tom písomnú správu vypracovanú Referátom poradensko - psychologických služieb a poukázala aj na jej ďalší obsah, z ktorého vyplýva, že dňa 18.06.2020 bolo na návrh otca stretnutie s maloletou skrátené zo 120 minút na 60 minút. Na ďalší plánovaný styk sa otec maloletej nedostavil a zopakovala sa situácia ako v roku 2019, kedy nerealizoval svoje právo styku s maloletou. V zmysle spomenutej správy otcovi stretnutia na referáte nevyhovovali. Ako aj zo správy vyplýva, od 09.06.2020 kedy bol styk obnovený, sa opäť pravidelne informovala, či otec má o styk s maloletou záujem. Jeho stanovisko bolo také, že ak bude mať o styk záujem, bude o tom informovať príslušný referát. Záujem prejavil koncom augusta 2020, avšak v tom čase bola s dcérou na plánovanej dovolenke, a teda styk sa uskutočniť nemohol. Otec podal trestné oznámenie. Následne sa mal styk realizovať 23.09.2020, avšak napriek presvedčaniu sa dcéra odmietla zúčastniť stretnutia s otcom, veľmi sa bála. Psychologička sa s rodičmi dohodla, že na ďalší termín stretnutia 30.09.2020 príde s dcérou len ona. Po vystúpení z výťahu sa dcéra skrýla z obavy, že otec ju čaká v kancelárii psychologičky. Psychológ hodnotí, že dcéra sa s otcom stretávať nechce, že sa ho bojí, že ich vzťah je narušený, že dcéra neprejavuje priamy ani nepriamy záujem o stretnutia s otcom. Pre tento jej postoj bolo nemožné presvedčiť ju aby sa s otcom stretla dňa 23.09.2020. Napriek vysvetľovaniu a prehováraníu dcéra odmietla stretnutie, čo telefonicky následne oznámila sociálnej pracovníčke. Z dôvodu pandemickej situácie sa v ďalšom asistované stretnutia nerealizovali.

Obžalovaná k svojim osobným pomerom na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je rozvedená, matka dvoch detí - 18-ročného syna, študenta strednej školy a 11-ročnej dcéry, žiačky základnej školy. S deťmi obýva rodinný dom na E. XX/X v Košiciach - N., ktorý bol vo vlastníctve synovho otca a je predpoklad, že dedičské konanie sa skončí tak, že syn sa stane výlučným vlastníkom tohto rodinného domu. Na základe živnostenského oprávnenia podniká pod svojim menom v oblasti realít a poisťovníctva. Zarába okolo 700,00 € mesačne, k tomu poberá prídavky na dve deti. Okrem osobného motorového vozidla, rok výroby 2013, iné veci väčšej majetkovej hodnoty nevlastní. Je zdravá, doposiaľ súdne trestaná ani stíhaná nebola.

Poškodený Q. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od 26.03.2019, kedy neodkladné opatrenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, sa do júna 2019 so svojou dcérou stretol jedenásťkrát. Potom sa nevideli takmer rok, do júna 2020. Po troch stretnutiach oznámil dcére aj psychologičke, že v čase letných prázdnin bude mať veľa pracovných povinností a nebudú sa môcť stretávať. Koncom prázdnin kontaktoval psychologičku, ktorá mu po týždni zatelefonovala, že dcéra sa s ním nechce stretávať a jej matka má svoje pracovné povinnosti. Opakovane podal návrh na výkon neodkladného opatrenia. Situácia sa skomplikovala tým, že sa menil kolízny opatrovník, aj tým, že v priebehu dvoch rokov sa s dcérou stretol len pätnásťkrát boli ovplyvnené ich vzájomné citové väzby, čo bolo na neprospech pri rozhodovaní o otázke styku v základnom konaní. Na vzťah s dcérou nepriaznivo vplývalo aj to, že od rozvodu manželstva s jej matkou v auguste 2015 mu obžalovaná bránila v styku s dieťaťom. Medzitým súdy vydali niekoľko rozhodnutí ohľadom rodičovských práv a povinností a zlyhávala sociálna kuratela. Matka manipulovala dcéru, dehonestovala jeho rolu otca s cieľom naštříbiť vzťah otca a dcéry a takto sa mu pomstiť. Obdobne sa správala aj voči už nebohému otcovi jej syna, jej druhému manželovi. Pri stretnutiach po dlhšom čase bola maloletá voči nemu negatívne až agresívne nastavená, čo sa ale pri nasledujúcich stretnutiach rýchlo upravilo. Keď sa realizoval styk s maloletou na základe neodkladného opatrenia nestalo sa, že by bola zo stretnutia maloletá ušla. Pre stretnutia s dcérou počas letných prázdnin v roku 2020 mu bránili pracovné povinnosti, o čom vopred zainteresovaných informoval. Keď sa následne chcel s dcérou stretnúť, psychologička mu povedala, že je s matkou na dovolenke. Matka maloletej kontaktovala psychologičku ohľadom stretnutí až po tom, ako jej bola uložená pokuta a

bolo zastavené vyplácanie rodinných prídavkov. Začal sa ihneď s dcérou stretávať. Stretávanie neskôr prerušil, pretože videl, že na dieťa sú vyvíjané tlaky a je matkou psychicky deptané. Pravdepodobne v auguste 2021 vysvetlil psychologičke tento svoj postoj a konanie. Nechce ubližovať svojej dcére. Takisto nie je stotožnený s aktuálnou úpravou styku s maloletou na základe rozsudku. Cíti sa byť dotknutý aj tým, že matka maloletej opäť podala trestné oznámenie pre neplnenie vyživovacej povinnosti, aj takto sa mu chce pomstiť za to, že prišli o rodinný dom, keď nezvládol platiť hypotéku, ktorú si na neho zobrali. Aktuálne sa teda styk s maloletou nerealizuje. S obžalovanou nekomunikuje už 9 rokov. Pokiaľ v prípravnom konaní dôvodil neuskutočňovanie stretnutí s dcérou tým, že nevedel, či ju matka v stanovenom čase privedie, tak nedôvodil to celkom správne, jeho úmysel bol taký, že nechcel, aby matka maloletej vedela, že chodí do práce. Je pravdou, že v zmysle neodkladného opatrenia bol povinný podrobiť sa v období od júna 2019 do mája 2020 psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb. Pokiaľ ho psychologička na poradenstvo vyzvala tak to akceptoval, nová psychologička Z. ho na poradenstvo nezavolať.

Svedkyňa Z.. E. Z., psychologička na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v rokoch 2019 a 2020 pracovala s rodinou vtedajšia psychologička Mgr. C., takže čo sa týka realizácie styku poškodeného s maloletou môže vychádzať len zo správ, ktoré bývalá kolegyňa vypracovala. Z týchto vyplýva, že stretnutia poškodeného s dcérou v termínoch 02., 09., 16., 23. a 30.04.2019 boli realizované v plnom rozsahu 120 minút. Dňa 07.05.2019 bolo stretnutie zrušené z dôvodu pobytu maloletej v škole v prírode a možnosť náhradného termínu bola zo strany matky zamietnutá. Styk v náhradnom termíne bol realizovaný takto: namiesto 14.05.2019 dňa 17.05.2019, namiesto 21.05.2019 dňa 24.05.2019, namiesto 28.05.2019 dňa 31.05.2019, a namiesto 04.06.2019 dňa 05.06.2019. Stretnutie dňa 11.06.2019 bolo riadne zrealizované, avšak následne v troch prípadoch nebolo, dňa 18.06.2019 z dôvodu účasti maloletej na rodinnej oslave, pri zamietnutí náhradného termínu zo strany matky, dňa 25.06.2019 bez predošlého upovedomenia zo strany matky a zamietnutia náhradného termínu z jej strany a dňa 02.07.2019 z dôvodu pracovnej vyťaženia matky pri zamietnutí možnosti náhradného termínu z jej strany. V náhradnom termíne 12.07.2019 sa zrealizovalo aj stretnutie, ktoré malo byť 09.07.2019. Kolegyňa do správy vpísala, že ďalší priebeh realizácie styku je nejasný, neuviedla však dôvod. Zo správy Mgr. C. spracovanej dňa 21.08.2020 zistila, že styk maloletej s otcom v rozsahu 120 minút sa realizoval 09.06.2020. V ďalšom termíne dňa 18.06.2020 bol na návrh otca skrátený na 60 minút. Pán U. navrhol aj všetky ďalšie stretnutia skrátiť konštantne na 60 minút z dôvodu, že 120 minút strávených s dcérou v jednej miestnosti je priveľa, keďže sa mohli venovať len rozhovoru, prípadne stereotypným spoločenským hrám. Po obnovenej spolupráci, teda od 09.06.2020, sa obžalovaná pravidelne informovala, či zo strany otca je záujem o styk. Stanovisko poškodeného bolo také, že v prípade záujmu o stretnutie s dcérou bude o tom referát informovať. Následne takto urobil len raz, avšak stretnutie sa neuskutočnilo, pretože maloletá bola so svojou matkou odcestovaná. Od 09.06.2020 do toho času (svedkyňa vypovedala dňa 04.02.2022) sa styk otca s maloletou na tamom referáte realizoval celkovo len dvakrát. Z poslednej správy Mgr. C. vypracovanej dňa 13.10.2020 vyplýva, že na základe súdom nariadeného asistovaného styku otca s maloletou a na apel súdu smerom k rodičom maloletej aby sa styk začal opätovne realizovať, kontaktovala tamom referát matka maloletej so záujmom dohodnúť si termín stretnutia na ktorý maloletú privedie. Po dohode s obidvoma rodičmi sa styk maloletej s otcom realizoval prvýkrát 09.06.2020 a následne 18.06.2020. Na najbližšie dohodnutý termín 23.09.2020 maloletá podľa informácie jej matky odmietla prísť, napriek tomu, že už boli na ceste, nedokázala ju matka motivovať. V rokoch 2020 a 2021 boli obdobia kedy sa nemohli realizovať asistované stretnutia rodičov s maloletými na úrade z dôvodu nariadených pandemických opatrení, avšak svedkyňa nevedela tieto ohraničiť dátumami. Po zmene psychológa sa mal prvý asistovaný styk maloletej s otcom zrealizovať dňa 27.04.2021. Maloletá však odmietla prísť, takže sa konalo iba stretnutie rodičov. Na stretnutie v termíne 04.05.2021 sa dostavila iba maloletá s matkou, poškodený sa nedostavil, pretože si myslel, že stretnutie nebude. V termíne 11.05.2021 sa stretnutie podarilo zrealizovať, avšak maloletá po 10 minútach doslova ušla z poradenskej miestnosti a odmietala pokračovať v kontakte. Dňa 18.05.2021 sa asistovaný styk realizoval v trvaní 70 minút, na žiadosť pána U. bolo stretnutie skrátené. Stretnutie plánované na deň 25.05.2021 bolo zo strany U. zrušené. Dňa 01.06.2021 trvalo stretnutie maloletej s otcom jednu hodinu, rovnako tak dňa 16.06.2021, toto stretnutie však bolo posledné. Oznámila obžalovanej, že otec maloletej upovedomí úrad kedy stretnutie prebehne. Doposiaľ tak neurobil, pričom obžalovaná sa asi v štyroch prípadoch telefonicky informovala ohľadom realizácie styku.

Maloletá svedkyňa O. U. v prípravnom konaní dňa 07.04.2021 vypovedala, že v poslednom čase sa stretávala so svojim otcom u psychologičky, kde sa spolu porozprávali, zahrli si nejakú hru a niekedy jej otec niečo doniesol. Na stretnutia ju vozila mama, ktorá pre ňu prišla do školy, potom sa doma najedla, napila a odviezla ju ku psychologičke. Mama jej vysvetlila, že je dôležité, aby sa s otcom stretávala a povedala jej tiež, že v opačnom prípade bude ona trestne stíhaná. Nevie ako sa mama vyjadruje o otcovi, ale nemá ho rada. Od babky vie, že na ňu kričí, že ju zbil, že jej robí stále zle. Aj na ňu otec kričal, preto sa s ním nechce stretávať. Pri otcovi sa necíti dobre a bojí sa ho. Najradšej by bola keby sa s ním vôbec nemusela stretnúť. Ešte pred odchodom z domu mame hovorila, že tam nechce ísť. Raz keď šli na stretnutie ušla z chodby. Pri otcovi sa necíti dobre, bolí ju brucho. Vie, že otec ju má rád a že ju chce vidieť, ale aj napriek tomu sa s ním stretávať nechce. Mimo stretnutí u psychologičky iný kontakt nemali, otec jej netelefonuje pretože ona to odmieta.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listiny:

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/178/2013 zo dňa 31.07.2013, ktorým bol upravený styk poškodeného Q. U. s jeho maloletou dcérou O. U. v rozsahu každú stredu od 16,00 hod. do 19,00 hod., s vyzdvihnutím maloletej a jej odovzdaním matke pred rodinným domom v ktorom maloletá bývala.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/401/2013 zo dňa 30.09.2013, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní poškodeného podanom voči vyššie označenému uzneseniu tak, že styk bol upravený na každú sobotu od 09,00 hod. do 18,00 hod., s odovzdaním a prevzatím maloletej pred bytom otca.

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P/97/2013 zo dňa 10.10.2014, právoplatný dňa 12.11.2014, ktorým boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej O. U. tak, že táto bola zverená do osobnej starostlivosti svojej matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 30,00 € mesačne od 01.06.2013 do budúca a bol oprávnený s maloletou sa stýkať každú sobotu od 09,00 hod. do 18,00 hod. a každú stredu od 15,00 hod. do 18,00 hod., pri odovzdaní a prevzatí maloletej v neziskovej organizácii Miesto pod slnkom, obidvaja rodičia boli oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/6/2014 zo dňa 12.08.2015, právoplatný dňa 27.08.2015, ktorým bolo manželstvo obžalovanej a poškodeného rozvedené a schválená rodičovská dohoda v tom, že maloletá O. bola na čas po rozvoze manželstva zverená do osobnej starostlivosti obžalovanej s právom obidvoch rodičov maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, poškodený bol zaviazaný prispievať na jej výživu 30,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám obžalovanej a bol oprávnený s maloletou sa stýkať každú sobotu od 09,00 hod. do 18,00 hod. a každú stredu od 16,00 hod. do 19,00 hod..

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/363/2016 zo dňa 12.12.2016, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní poškodeného podanom voči uzneseniu Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/327/2015 zo dňa 15.08.2016, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o zákaze jeho styku s maloletou dcérou tak, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo potvrdené.

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/327/2015 zo dňa 22.05.2018, právoplatné 01.06.2018, ktorým bolo zrušené neodkladné opatrenie nariadené pod tou istou spisovou značkou dňa 15.08.2016 v spojení s vyššie označeným uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2016, ktorým bol zakázaný styk Q. U. s maloletou O..

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/327/2015 zo dňa 15.03.2019, vykonateľné dňa 26.03.2019, právoplatné dňa 11.04.2019, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie s tým, že styk maloletej s jej otcom bol dočasne upravený na každý utorok od 13,00 hod. do 15,00 hod. pri jeho realizácii na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice za prítomnosti psychológa, prípadne odborného pracovníka. Rodičom maloletej bola uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na uvedenom referáte.

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 19Em/6/2019 zo dňa 08.07.2019 bolo vydané v konaní o návrhu Q. U. na nariadenie výkonu rozhodnutia, bol ním nariadený výkon uznesenia Okresného

súdu Košice II sp. zn. 27P/327/2015 zo dňa 15.03.2019, pretože podľa otca maloletej matka marila jeho stretnutia s maloletou dcérou.

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 19Em/6/2019 zo dňa 27.03.2020, ktorým bola obžalovanej uložená pokuta vo výške 500,00 € a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice uložené zastaviť výplatu prídavku na maloletú O., keďže v konaní o návrhu Q. U. o nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým bol dňa 15.03.2019 upravený jeho styk s maloletou bolo zistené, že nerešpektovala toto rozhodnutie súdu.

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/327/2015 zo dňa 25.08.2020, ktorým bolo konanie v časti návrhu Q. U. na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností zo dňa 25.01.2016 zastavené, návrh obžalovanej na zákaz styku otca s maloletou O. zamietnutý a rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/6/2014 zo dňa 12.08.2015 bol zmenený vo výroku o úprave styku otca s maloletou tak, že styk bol upravený na každý párný týždeň kalendárneho roka v stredu od 14,00 hod. do 16,00 hod. na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice za prítomnosti psychológa, prípadne iného odborného pracovníka. Matke maloletej bola uložená povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase a na určenom mieste maloletú odovzdať a po ukončení styku prevziať. Matke tiež bolo uložené bezodkladne oznámiť otcovi mimoriadnu situáciu týkajúcu sa maloletej formou sms-správy alebo iným vhodným spôsobom a písomne jedenkrát v mesiaci otca maloletej informovať o správaní maloletej, školskom prospechu a dochádzke, mimoškolských aktivitách, osobných potrebách a iných bežných veciach týkajúcich sa maloletej. Maloletej a jej obidvom rodičom bola uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na uvedenom referáte po dobu 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 19Em/6/2019 zo dňa 14.01.2021, ktorým bolo uložené Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice obnoviť výplatu prídavku na maloletú O. U. vzhľadom k tomu, že jej matka sa podrobila súdnemu rozhodnutiu, v dôsledku čoho bolo konanie o výkon rozhodnutia zastavené a to uznesením sp. zn. 19Em/6/2019 zo dňa 16.10.2020.

Správy Referátu poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice:

- zo dňa 15.07.2019, z ktorej vyplýva, že na základe súdom nariadeného termínu styku otca s maloletou, vždy v utorok od 13,00 hod. do 15,00 hod., sa obidvaja rodičia a maloletá dostavili dňa 02.04.2019 za účelom realizácie tohto styku. Na prvom stretnutí bola zadefinovaná povaha a priebeh stretnutí a bol dohodnutý ďalší postup, keďže rodičom bolo tiež nariadené podrobiť sa poradenstvu na tamom referáte. Prvých päť stretnutí otca s maloletou v termínoch 02.04., 09.04., 16.04., 23.04. a 30.04.2019 sa realizovalo na žiadosť matky v intervaloch od 13,30 hod. do 15,30 hod.. Dňa 07.05.2019 styk otca s maloletou neprebehol z dôvodu pobytu maloletej v škole v prírode. Termíny ďalších stretnutí sa presúvali na náhradné v danom týždni, keďže matka z pracovných dôvodov nemohla maloletú na styk nosiť v stanovené utorok. Takto sa uskutočnili stretnutia otca s maloletou v termínoch 17.05., 24.05. a 31.05.2019 (piatky) a 05.06.2019 (streda). V stanovenom termíne a rozsahu bol realizovaný styk otca s maloletou 11.06.2019. Následne začala byť realizácia styku problematická, keď dňa 18.06.2019 sa stretnutie otca s maloletou neuskutočnilo z dôvodu účasti maloletej na rodinnej oslave, 25.06.2019 sa styk nerealizoval bez predošlého upovedomenia a stanovisko matky maloletej zo dňa 28.06.2019 bolo také, že kvôli jej pracovnej vyťažnosti nemohla maloletú sprevádzať na styk. Matka tiež oznámila svoju komplikovanú situáciu v spojení s tým, že otec neprispieva na výživu maloletej a nie je schopná znášať zvýšené náklady na cestovné (preprava autom na trase Košice - Šaca), bez možnosti aby maloletú na stretnutie nosil iný rodinný príslušník. Ako vhodné riešenie jej aktuálnej situácie navrhla stretnutia otca s maloletou v organizácii Miesto pod slnkom v sobotu v dopoludňajších hodinách. Otec maloletej však zotrval na riadnom plnení neodkladného opatrenia vydaného súdom. Dňa 02.07.2019 teda nebol realizovaný styk, stretnutie maloletej s otcom bolo zrušené z dôvodu pracovnej vyťažnosti matky. Namiesto termínu 09.07.2019 bolo stretnutie zrealizované 12.07.2019, v náhradnom termíne v piatok. Počas realizovaných stretnutí prebehli spontánne rozhovory medzi otcom a maloletou, hrali rôzne spoločenské hry, maloletá nevykazovala známky strachu, či stresu zo stretnutia, pôsobila uvoľnene, prijímala darčeky od otca. Stretnutia s otcom hodnotila maloletá neutrálne;

- zo dňa 13.10.2020, spracovaná taktiež Mgr. N. C., psychologičkou, z ktorej vyplýva, že po tom ako sa od júla 2019 nerealizovali stretnutia maloletej O. s jej otcom kontaktovala tamjší referát matka

maloletej so záujmom dohodnúť si termíny. Styk sa dňa 09.06.2020 zrealizoval v trvaní 120 minút, ďalší dňa 18.06.2020 na návrh otca len 60 minút. Otec navrhol stretnutia skrátiť konštantne na 60 minút, aby sa tak vyhol znudeniu zo stereotypných spoločenských hier bez možnosti vonkajších aktivít, prípadne odporu zo strany maloletej voči spoločným stretnutiam. Na ďalší dohodnutý styk sa otec maloletej nedostavil. Matka maloletej sa pravidelne informovala o tom, či zo strany otca je záujem o styk, na ktorý mal nárok. Otec uvádzal, že pokiaľ bude mať záujem o stretnutie s dcérou, bude referát informovať. Do termínu súdneho pojednávania 25.08.2020 požiadal len jedenkrát o stretnutie s dcérou, avšak táto bola v tom čase s matkou odcestovaná. Na súdne pojednávanie sa Q. U. nedostavil a po prevzatí súdneho rozhodnutia referát kontaktoval s požiadavkou o striktnú realizáciu asistovaného styku s dcérou. Na dohodnutý termín stretnutia 23.09.2020 o 15,00 hod. maloletá odmietla prísť, o čom informovala jej matka s tým, že už boli na ceste, ale maloletú nedokázala motivovať. Dňa 30.09.2020 sa po predchádzajúcej dohode dostavila na tamojší referát matka s maloletou s cieľom individuálnej konzultácie ohľadom ďalšieho postupu pri realizácii styku. Maloletá stretnutia s otcom odmietala, pripúšťala len možnosť telefonického kontaktu. Matka verbalizovala neprípustnosť vynucovania stretnutí. Ani po tom ako bolo vysvetlené, čo znamená súdom nariadené výchovné opatrenie, nedošlo na strane maloletej ku zmene postoja;

- zo dňa 17.05.2021, vypracované Mgr. E. Z., psychologičkou, obsahuje informáciu o tom, že po uvoľnení epidemiologických opatrení dňa 17.04.2021 bola nadviazaná spolupráca s rodičmi a maloletou O.. Na prvom stretnutí boli prítomní len rodičia, nakoľko maloletá účasť odmietla. Na ďalšie stretnutie maloletá prišla, avšak styk nebol zrealizovaný z dôvodu neprítomnosti otca, ktorý nepochopil termín stretnutia. Z tretieho stretnutia maloletá asi po desiatich minútach ušla. Nastavenie maloletej voči otcovi bolo celkovo negatívne a odmietavé. Štvrté stretnutie dňa 18.05.2021 prebehlo bez problémov.

Správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Košice, Odboru sociálnych vecí a rodiny, Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a kurately:

- zo dňa 10.12.2020 vypovedá o tom, že rodina maloletej O. U. je v evidencii tamojšieho úradu od roku 2013. Maloletá je zverená do osobnej starostlivosti matky na základe súdneho rozhodnutia zo dňa 12.08.2015, styk maloletej s otcom bol upravovaný viacerými súdnymi rozhodnutiami, posledne sa realizoval na Referáte poradensko - psychologických služieb. Medzi rodičmi maloletej pretrváva rodičovský konflikt. Dňa 03.07.2020 bolo vykonané sociálne zisťovanie v domácnosti otca maloletej na adrese B. 2, E., kde sa v tom čase nenachádzal a prítomná stará matka uviedla, že otec maloletej nadmerne požíva alkoholické nápoje po ktorých je veľmi agresívny. Je nezamestnaný, z dávky v nezamestnanosti na domácnosť neprispieva a všetky peniaze utratí na alkohol. Maloletá O. počas rozhovoru so sociálnymi pracovníkmi a psychológmi uvádzala, že sa otca bojí, vie, že pije alkohol, nechce sa s ním stretávať. Kolízny opatrovník maloletej je psychologičkou informovaný o stretnutiach maloletej s otcom (ako to vyplýva zo správ vyššie),

- zo dňa 08.02.2022, z ktorej vyplýva, že v obdobiach 10.03.2020 až 29.05.2020, 04.01.2021 až 30.03.2021 a 25.11.2021 až 31.12.2021 nebolo možné realizovať asistovaný styk na Referáte psychologicko - poradenských služieb z dôvodu epidemiologických opatrení.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj podstatný obsah poručenského spisu 27P/327/2015 vedeného na Okresnom súde Košice II, ktorý okrem iného obsahuje už skôr citované rozhodnutia. Pozornosti neušlo ani to, že neodkladné opatrenie, ktorým bol zakázaný styk otca Q. U. s maloletou O. na obdobie do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností bolo nariadené na návrh obžalovanej ako matky maloletej, ktorý podala na súde dňa 18.07.2016. Návrh odôvodnila tým, že od ostatného pojednávania dňa 19.02.2016 gradovala agresivita otca maloletej, čo oznámila konajúcemu súdu aj písomným podaním zo dňa 21.04.2016. Otec prišiel na stretnutie s maloletou dňa 09.04.2016 pod vplyvom alkoholu, vošiel do cesty vozidla, ktoré riadila, celým telom skočil na prednú kapotu, udieral päťami a vykrikoval, vyhrážal sa zabitím. Keď sa snažil otvoriť dvere na strane vodiča motorové vozidlo z obáv uzamkla. Svedkom takéhoto konania bola maloletá, ktorá sa od strachu celá triasla. Následne sa agresívne správal aj na OO PZ v Košiciach - Šaci, čo si vyžiadalo zásah policajnej hliadky. Bolo mu vysvetlené, že stretnutie s dcérou sa predmetného dňa neuskutočnil z dôvodu, že je opitý. Reagoval tak, že podal trestné oznámenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Po incidente zo dňa 09.04.2016 maloletá odmietla stretnutia s otcom, nevedela spracovať traumatizujúci zážitok, ale aj otec prestal javiť záujem o stretnutia s dcérou. K ďalšiemu incidentu došlo dňa 30.04.2016,

kedy si pri odovzdávaní dcéry všimla, že otec je pod vplyvom alkoholu. Keď ho požiadala, aby jej dcéru odovzdal späť, začal jej vulgárne nadávať, kopať do jej auta. Privolala policajnú hliadku, ktorá zistila, že je pod vplyvom alkoholu a vyzvala ho dieťa odovzdať.

V konaní o návrhu obžalovanej na zákaz styku poškodeného s maloletou bol znalkyňou v odbore Psychológia PhDr. G. K. vypracovaný dňa 26.03.2018 znalecký posudok č. 36/2018, v ktorom znalkyňa okrem iného neodporučila zákaz styku dieťaťa s otcom, ich vzájomný vzťah sa upravil, bol bez napätia a odporu zo strany dcéry voči otcovi. Znalkyňa vyhodnotila, že maloletá psychicky zvládne styk s otcom bez prítomnosti matky v istých postupných krokoch, ktoré odporučila

K osobe obžalovanej boli prečítané:

Správa o povesti vypracovaná Mestskou časťou Košice - N., z ktorej vyplýva, že trvalý pobyt má obžalovaná evidovaný na E. č. XX/X v Košiciach - N., nebola prejednávaná komisiou verejného poriadku na tamomšom miestnom úrade, ani riešená v priestupkovom konaní.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR preukazuje, že v období od 27.06.2018 do 28.04.2021 sa obžalovaná dopustila piatich priestupkov na úseku dopravy cestnej, ktoré boli sankcionované blokovými pokutami v rozpätí od 10,00 € do 60,00 €, posledne evidovaný priestupok z apríla 2020 v súvislosti s chodom psa bol sankcionovaný 10,00 € blokovou pokutou.

Odpis registra trestov je bez záznamov.

V súlade so zásadou náležitosti zistenia skutkového stavu a zásadou vyhľadávacou (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) postupoval súd v konaní tak, aby náležite zistil skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. V trestnom konaní totižto musia byť všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť, v štádiu hlavného pojednávania teda vyhlásiť spravodlivý rozsudok, pokiaľ by vykonané dokazovanie nevedlo k inému spôsobu vybavenia veci. Aj v danom prípade teda súd zisťoval, či sa stal skutok, či sa stal tak, ako ho žalovala prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II, resp. pri menších obmenách za zachovania jeho podstaty, či tento napĺňa znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona ako je právne kvalifikovaný v obžalobe sp. zn. 2Pv 410/20/8803 zo dňa 28.09.2021, prípadne či nenapĺňa znaky iného trestného činu, či skutok spáchala obžalovaná, a zisťoval aj všetky ďalšie okolnosti majúce význam pre meritórne rozhodnutie. Pri vykonávaní dokazovania súd postupoval spôsobom, ktorý určuje zákon. Vyhľadávaciu zásadu uplatnil len pri zabezpečení niektorých listín a procesným stranám neuprel právo obstarávať či navrhovať vykonanie dôkazov, ktoré následne aj v rozsahu navrhnutom vykonal. Súdu záležalo na tom, aby bol skutkový stav veci zistený čo najúplnejšie, preto s rovnakou starostlivosťou vykonal a následne aj zohľadnil všetky dôkazy svedčiace pre aj proti obžalovanej. Dôkazy, na ktorých postavil svoje konečné rozhodnutie boli získané a na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Následne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo, ako aj v ich vzájomných nadväznostiach bez ohľadu na to, ktorý subjekt konkrétny dôkaz obstaral. Starostlivé zhodnotenie vykonaných dôkazov vyústilo do záveru, že prejednaný skutok nie je trestným činom, preto súd obžalovanú postupom podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

V ustanovení § 349 Trestného zákona je upravená trestnoprávna zodpovednosť páchatel'a, ktorý marí výkon rozhodnutia súdu alebo súdom schválenú dohodu o výchove maloletých detí alebo výkon predbežného opatrenia uloženého v civilnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorej sa rozhodnutie priamo týka. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Obžalovaná K. K. (predtým U.) obžalobu absolútne odmietla spôsobom vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku aj vyjadrením sa k nej. Aj v štádiu prípravného konania poprela, že by marila výkon neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk dcéry O. s jej otcom Q. U., v procesnom postavení poškodeného.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že maloletá O. U. pochádza z rodičov K. K. a Q. U., ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu

Košice II sp. zn. 27P/6/2014 zo dňa 12.08.2015, právoplatným dňa 27.08.2015. Na čas po rozvoze manželstva bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, teda obžalovanej v tomto konaní, obidvom rodičom bolo priznané právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otec bol zaviazaný plnením vyživovacej povinnosti a má právo s maloletou sa stýkať.

Rodičia malotej mali konfliktný vzťah minimálne od roku 2013, odkedy je rodina v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice. Už v tomto roku bol prvýkrát upravený styk poškodeného s maloletou O., v roku 2014 rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P/97/2013 nanovo, aj pri úprave ostatných rodičovských práv a povinností k malotej. Svedčia o tom súdne rozhodnutia, ktoré sú opísané vyššie v odôvodnení tohto rozsudku. Okrem iných bolo to aj o uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/327/2015 zo dňa 15.03.2019, právoplatné a vykonateľné dňa 26.03.2019, ktorým bol neodkladne upravený styk otca Q. U. s maloletou O. na každý utorok v čase od 13,00 hod. do 15,00 hod., na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, za prítomnosti psychológa alebo odborného pracovníka. Rodičia malotej sa zároveň mali podrobiť psychologickému a sociálnemu poradenstvu na uvedenom referáte.

Obžalovanej sa kladie za vinu, že výkon tohto neodkladného opatrenia neplnila najmenej od 26.03.2019 a teda opakovane neumožnila otcovi malotej stýkať sa s dcérou a to napriek tomu, že súd nariadil výkon tohto rozhodnutia a dokonca jej uložil pokutu vo výške 500,00 € a pozastavil výplatu prídavku na maloletú. Obžalovaná teda podľa obžaloby doposiaľ marí výkon tohto neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veci starostlivosti súdu o maloté dieťa.

Výsledky vykonaného dokazovania, zvlášť výpoveď obžalovanej, ale aj poškodeného, svedkyne Mgr. Z. a listiny, najmä správa Referátu poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 15.07.2019 preukázali, že stretnutia medzi poškodeným a malotej sa na podklade predmetného neodkladného opatrenia uskutočňovali pravidelne až do leta 2019. Dňa 02.04.2019 bol dohodnutý postup pre zabezpečenie asistovaných stretnutí, ktoré sa v mesiaci apríl 2019 zrealizovali štyrikrát, na žiadosť obžalovanej v intervaloch od 13,30 hod. do 15,30 hod. (nie v zmysle neodkladného opatrenia od 13,00 hod. do 15,00 hod.). Z tabuľkového prehľadu, ktorý tvorí prílohu tejto správy z realizácie asistovaného styku vyplýva, že uskutočnilo sa aj dňa 26.03.2019. Dňa 07.05.2019 sa styk nerealizoval, pretože malotá bola v škole v prírode, avšak v nasledujúcich týždňoch mesiaca máj 2019 bol trikrát realizovaný v náhradných termínoch, 05. a 11.06.2019 v termíne stanovenom neodkladným opatrením. Dňa 18.06.2019 sa malotá zúčastnila na celodennej rodinnej oslave, preto sa s otcom nestretla, na styk v termíne 25.06.2019 zase obžalovaná kvôli pracovnej vyťažnosti nemohla malotú sprevádzať. Poškodený neakceptoval návrh matky na stretnutia s malotej v inom čase a na inom mieste z opodstatnených dôvodov, ktoré predostrela. Dňa 02.07.2019 styk nebol zrealizovaný kvôli pracovnej vyťažnosti matky a v ďalšom týždni bol realizovaný v náhradnom termíne 12.07.2019. Samotný poškodený vypovedal, že v období od vydania neodkladného opatrenia do leta 2019 bol styk realizovaný minimálne jedenásťkrát. Z uvedeného vyplýva, že v tomto období obžalovaná nekonala tak, aby bola naplnená objektívna či subjektívna stránka žalovaného trestného činu. Na tomto mieste súd zvyrazňuje aj obhajobné tvrdenie spočívajúce v tom, že obžalovaná nemohla takto protiprávne konať od 26.03.2019, teda od času kedy disponovala predmetným neodkladným opatrením, pretože nebola splnená podmienka stanovená v skutkovej podstate trestného činu podľa § 349 Trestného zákona, teda že ako trestné môže byť posúdené iba konanie páchatel'a - marenie úradného rozhodnutia, ktoré nastane po tom, čo sa proti páchatel'ovi bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu. Samotná existencia neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o malotých nemôže teda zakladať trestnosť v zmysle § 349 Trestného zákona.

Voči obžalovanej boli prijaté opatrenia smerujúce k výkonu predmetného neodkladného opatrenia v zmysle uznesení Okresného súdu Košice II sp. zn. 19Em/6/2019, prvé zo dňa 08.07.2019, ktorým bol nariadený výkon neodkladného opatrenia, druhé zo dňa 27.03.2020, ktorým bola obžalovanej uložená pokuta vo výške 500,00 € a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice bolo uložené zastaviť výplatu prídavku na malotú O.. Ako trestné by teda mohlo byť posúdené iba konanie obžalovanej, ktoré by spočívalo v marení úradného rozhodnutia po 05.05.2020, keďže v zmysle skutkovej podstaty prečinu podľa § 349 Trestného zákona musí byť splnená podmienka použitia viacerých opatrení v civilnom procese a až keď sú tieto bezvýsledné, tak následné konanie páchatel'a spočívajúce v marení úradného rozhodnutia po čase použitia týchto opatrení môže byť trestné.

Výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že ani konanie obžalovanej po 05.05.2020 nemôže byť považované za trestné. Ako to vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo

dňa 08.02.2022, ktorú si súd vyžiadal, v obdobiach od 10.03.2020 do 29.05.2020 a následne aj od 04.01.2021 do 30.03.2021 a od 25.11.2021 do 31.12.2021 sa na Referáte psychologicko - poradenských služieb nerealizoval asistovaný styk z dôvodu epidemiologických opatrení. Mimo týchto období, ako to vyplýva aj z výpovede samotného poškodeného, sa jeho stretnutia s maloletou uskutočňovali, resp. neuskutočňovali z dôvodov na strane poškodeného. Svedkyňa Mgr. E. Z., psychologička, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaná sa od 09.06.2020 pravidelne informovala, či je zo strany jej otca záujem o styk s maloletou. Stanovisko poškodeného bolo také, že v prípade záujmu o stretnutie s dcérou bude o tom referát informovať. Následne tak urobil len raz, avšak stretnutie sa neuskutočnilo, pretože maloletá bola so svojou matkou odcestovaná. Od 09.06.2020 do 04.02.2022, kedy svedkyňa vypovedala na hlavnom pojednávaní, sa styk otca s maloletou O. na tamom referáte realizoval celkovo len dvakrát, dňa 09.06.2020 a dňa 18.06.2020. Na najbližší dohodnutý termín 23.09.2020 maloletá odmietla prísť, napriek tomu, že matka ju na stretnutie s otcom viezla. Bolo to z iniciatívy obžalovanej, kedy sa uskutočnilo stretnutie otca s maloletou v prvom možnom termíne po pandemických opatreniach. Stretnutie dňa 18.06.2020 bolo na návrh poškodeného skrátené zo 120 na 60 minút. Aj zo správy Referátu poradensko - psychologických služieb zo dňa 13.10.2020 vyplýva, že na strane poškodeného sa zopakovala situácia ako v roku 2019, kedy prestal využívať právo stretávať sa s dcérou. Iba v jednom prípade, koncom augusta 2020, požiadal poškodený o styk s dcérou, avšak táto bola na plánovanej dovolenke s matkou, styk sa teda nemohol uskutočniť. Dňa 23.09.2020 maloletá odmietla ísť na stretnutie s otcom a na ďalšie stretnutie sa dostavila po dohode so psychologičkou len s obžalovanou. Po vystúpení z výťahu sa maloletá skryla z obavy, že na stretnutie príde aj jej otec. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice taktiež vyplýva, že maloletá sa s otcom stretávať nechce, že sa ho bojí. V tomto zmysle vypovedala maloletá O. v štádiu prípravného konania, zápisnica o jej výsluchu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Obžalovaná, ako o tom vypovedala, napriek všetkému úsiliu nedokázala motivovať maloletú pre stretnutia s otcom. Po skončení pandemických opatrení na jar 2021 poškodený nejavil o stretnutia záujem.

Konanie obžalovanej od 05.05.2020 nemožno považovať za trestné aj z dôvodu, že opatrenia v civilnom procese neboli použité bezvýsledne (bezvýsledné použitie opatrení je znakom skutkovej podstaty trestného činu podľa § 349 Trestného zákona). Podľa názoru súdu dokonca opatrenia v civilnom procese nebolo potrebné prijať, nakoľko obžalovaná žiadnu svoju povinnosť neporušila a aj napriek tomu, že neodkladné opatrenie jej to neukladalo, maloletú dcéru na styk s otcom pripravovala a na miesto stretnutí ju vozila. Uznesením zo dňa 14.01.2021 súd obnovil výplatu prídavku na dieťa obžalovanej a ešte dňa 16.10.2020 zastavil konanie konštatujúc, že neodkladnému opatreniu sa obžalovaná podrobila.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.